

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

Josef Sučík, *Milosrdné sestry sv. Karla Boromejského ve Frýdlantu nad Ostravicí*, bakalářská práce, katedra dějin a didaktiky dějepisu PedF UK, vedoucí práce D. Foltýn, 2020. 54s.+ přílohy

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	X			
Autor správně cituje .		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Josef Sučík si vybral ke zpracování téma z regionálních dějin, kdy – na základě rozboru pramenů především institucionální podoby – sleduje působení kongregace Milosrdných sester ve Frýdlantu nad Ostravicí. Pohybuje se na pomezí mikrohistorické sondy, dějin církevních i dějin vzdělávání.

V úvodu práce, kde se autor stručně věnuje svým archivním pramenům, mi chybí rozbor literatury k církevním či řádovým dějinám, jež je v posledním desetiletí velmi hojně publikována. Práci by to vřadilo do širšího badatelského kontextu. Je překvapivé, že Josef Sučík vynechal studie jako: Martin Packa (Působení Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v čs. Slezsku a na severní Moravě v letech 1948-1953, *Časopis Slezského zemského muzea* 55, č. 1, (2006,) s. 71-91) či Anna Macourková (Ve jménu zákona otevřete klauzuru. Pronásledování Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v 50. letech 20. století. *Paměť a dějiny*, 6, č. 3, (2012), s. 55-64. Především pak mi chybí reflexe textů Dany Jakšišové, které jsou pro téma ženských řeholních institucí a vzdělávání klíčové.

Práce má jisté nedostatky i v jasněji definované problematice a ve vymezení svých badatelských cílů. Na jednu stranu se Josef Sučík snaží “zachytit působení kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského ve Frýdlantu nad Ostravicí” (s. 8), na druhou dochází ke zjištění, které si zaslouží delší citaci: “Obecně se dá souhlasit s tvrzením, že kroniky Kongregace Milosrdných sester svatého Karla Boromejského jsou věrohodné. Žádný ze záznamů nelze označit za lživý. Na druhou stranu, pokud na něco sestry nebyly pyšné, tak neměly zapotřebí se o tom příliš rozepisovat. Kronika města Frýdlantu nad Ostravicí je v tomto směru spolehlivější, ačkoliv se v ní občas nacházejí drobné nepřesnosti. Hovořím zde o prvním dílu do roku 1945. Díl následující je psán značně tendenčně a nepokládám za moudré mu věnovat mimořádnou pozornost.” (s. 49) Odkrývá tak, že se nad strukturou kronikářského záznamu jako pramene dostatečně nezamyslel, protože každý kronikářský zápis v sobě jistě nese prvky jisté tendence a naopak v tom je nutné spatřovat jeho zajímavost.

Potvrzuje se to např. na počátku práce (s. 10), kde je nutné brát přivítání místního faráře ve Frýdlantu jako záznam na obhájení svého úspěchu, navíc ex-post (nevlídné přijetí, skepse, versus dojetí a slzy po dobře vykonané práci).

Také v bibliografii mi podobný typ metodologické literatury chybí. Pokud bylo hlavním cílem práce přinést chronologický popis vývoje instituce, bylo by dle mého vhodné více reflektovat regionální rozměr tématu. Specifika náboženská, sociální, národnostní zůstávají jen naznačena a zatím jsou v této části Moravy a Slezska určující (industrializace).

Avšak jedná se o práci bakalářskou, která má ukázat autorovu schopnost shromáždit primární prameny a analyzovat je. Materiál logicky uspořádat a strukturovat. To vše Josef Sučík splnil. Vhodně zvolil i narativní linii, kde systematicky komparuje záznamy z obecné kroniky a kroniky kongregace. Podařilo se mu snést i některé zajímavé informace. Navíc píše čtivým jazykem a lehkým perem.

Práci k obhajobě doporučuji.

Datum V Paříži, 9. 9. 2020
oponenta práce

Podpis

doc. Jiří Hnilica, PhD.